

Sag C-298/93 P

Ulrich Klinke mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

»Tjenestemænd — krav om udnævnelse i den højeste lønklasse
i stillingsgruppen A7/A6«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat C. Gulmann fremsat den 10. februar 1994	3011
Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 29. juni 1994	3021

Sammendrag af dom

- 1. Tjenestemænd — ansættelse — indplacering i lønklasse og på løntrin — udnævnelse i den højeste lønklasse i stillingsgruppen — administrationens udøvelse af sit skøn — hensyntagen til tjenestens interesse og den pågældendes faglige erfaring — domstolsprøvelse — grænser (Tjenestemandsvedtægten, art. 31, stk. 2, og art. 32, stk. 2)*
- 2. Appel — anbringender — tilsidesættelse af pligten til at tage stilling til parternes anbringender og påstande — fejlagtig vurdering fra Rettens side af meningen med et anbringende under sagen i første instans — appellanten givet medhold (Statutten for EØF-Domstolen, art. 51)*
- 3. Tjenestemænd — administrationens omsorgspligt — rækkevidde*

1. Ansættelsesmyndigheden har ved indplaceringen i lønklasse og på løntrin i forbindelse med ansættelsen et vidt skøn inden for rammerne af vedtægts artikel 31 og artikel 32, stk. 2. Den skal tage hensyn til tjenestens interesse, men også til den pågældendes faglige erfaring.
2. Såfremt Retten har misforstået et af sagsøgerens anbringender og derfor med urette har afvist dette, eller efter realitetsbehandling har forkastet et andet anbringende end det, der faktisk var gjort gældende, skal der gives appellanten medhold, og Rettens dom eller den del heraf, den pågældende fejl har haft indflydelse på, skal ophæves.

Når der er tale om et så vidt skøn, kan der ikke i forbindelse med en domstolsprøvelse sættes et andet skøn i stedet for ansættelsesmyndighedens, idet domstolsprøvelsen er begrænset til en undersøgelse af, hvorvidt ansættelsesmyndigheden har udøvet sine beføjelser på en åbenbart fejlagtig måde. Dette er ikke tilfældet, når ansættelsesmyndigheden har lagt til grund, at den kunne tage hensyn til den pågældendes faglige erfaring på linje med andre forhold, og under hensyntagen til alle relevante forhold under udøvelsen af sit skøn er nået frem til den konklusion, at den pågældende i det foreliggende tilfælde ikke skulle indplaceres i den højeste lønklasse i stillingsgruppen.

3. Administrationens omsorgspligt over for sine ansatte er udtryk for den balance mellem gensidige rettigheder og forpligtelser, som vedtægten har skabt i forholdet mellem den offentlige myndighed og embedsmændene i offentlig tjeneste. Denne balance betyder især, at ansættelsesmyndigheden ved afgørelsen om en tjenestemands situation tager alle de forhold i betragtning, som kan antages at være bestemmende for dens afgørelse, og hermed tager hensyn ikke blot til tjenestens interesse, men også til vedkommende tjenestemands interesse.